Maandag 14 Juli 1946 DAGBLAD 63ste Jaargang No. 4860

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden, Suriname 2,50 gld.; en het buitenland 3 gld.

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog telef. 1856. Postbus 80, Willemstad. Redactie-adres Consciëntiesteeg 27.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Consciëntiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad N.W.I. Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Commissie-Ellis Zaterdag bij Koningin geweest

USA-Congres bekrachtigt Britse lening

Mihailovitsj ter dood veroordeeld.

CHURCHILL SPREEKT IN METZ.

Churchill heeft op de Bastilledag bij een noenmaal te zijner eer het woord gevoerd te Metz. Hij sprak daarbij in het Frans dat hij het grote gehoor geheel in zijn hand kreeg. Churchill verklaarde daarbij, dat de Volkenbond zelfs onder de Verenig-

CHURCHILL
Zijn tweede woord is Frankrijk.

Staten de vrede in Europa niet kunnen bewaren indien hij geen eerlijke kans had gekregen. Voorts drong hij aan op een nieuwe vriendschap tussen Frankrijk en Groot Britannië, zonder daarbij rechtstreeks naar een bepaald blok te refereren. „Europa moet de eerste plaats in onze gedachten innemen", zeide hij. „Europa is mijn eerste woord. Mijn tweede woord is Frankrijk."

Churchill wees erop, dat tweemaal de Verenigde Staten hun zonen naar Europa gezonden hebben om er hun bloed te vergieten. Tweemaal ook hebben Groot Britannië en het Gemenebest hetzelfde gedaan. „En tweemaal deed onze dappere bondgenoot Rusland dat. Er moet geen derde maal zijn. Europa moet opstaan uit haar puinen en de wereld een derde en mogelijk fatale ramp besparen."

Later vertrok Churchill naar Luxemburg waar hij de nacht zou doorbrengen als gast van Groothertogin Charlotte. (Metz, (AP) 14.7).

LENING AAN ENGELAND GOEDGEKEURD.

Het Noordamerikaanse Congres heeft de lening aan Engeland bekrachtigd en in Londen maakten de bladen dit met grote koppen bekend. Men waarschuwde echter, dat er geen onmiddellijke verandering zal komen in de algemene sobere levenswijze. De Kanselier van de Schatkist Hugh Dalton zal voor het Lagerhuis rapport uitbrengen over hetgeen te verwachten is als gevolg van de lening. Hij zal in het Lagerhuis mededelen, dat machinerieën en werktuigen hoog op de voorrangslijst van het export-program zullen staan, samet krantenpapier en gasolie. Ook kan er meer voedsel worden ingevoerd. De huisvrouwen kunnen meer geconserveerde vruchten, gedroogde en gelijk ook vlees en vet verwachten. (Londen, (AP) 14.7).

BYRNES SPREEKT VANAVOND.

De Noordamerikaanse Secretaris van Buitenlandse Zaken James F. Byrnes is per vliegtuig uit Parijs aangekomen te Washington. Hij werd op het vliegveld door President Truman verwelkomd. Hedenavond zal Byrnes een radiorede houden om rapport uit te brengen aan de natie. (Washington, (AP) 14.7).

MIHAILOVITSJ MOET STERVEN.

Generaal Draja Mihailovitsj is schuldig bevonden door de krijgsraad in Beograd en werd ter dood veroordeeld. Hij zal worden gefusilleerd.

Men heeft nog niet bekendgemaakt wanneer het vonnis ten uitvoer zal worden gebracht. Alle 23 vroegere leiders van de Tsjetniks die samen met Mihailovitsj terecht stonden zijn eveneens schuldig bevonden. De straffen die deze mensen kregen zijn van de doodstraf tot 18 maanden gevangenisstraf. De menigte juichte toen het vonnis van Mihailovitsj werd uitgesproken. Hij nam het kalm op.

In tegenstelling tot de menigte van boeren die het gehoor hadden gevormd tijdens het proces, bestond het publiek vandaag uit honderden Partijgenoten in uniform, van hooggeplaatste Joegoslavische officieren tot gewone soldaten. Ook waren er enkele intellectuelen onder.

Onder degenen die een minder zware straf kregen behoorde Konstantin Fotitsj, de vroegere Joegoslavische Ambassadeur in de Verenigde Staten. Hij werd bij verstek veroordeeld tot 20 jaren gevangenisstraf. De man zit veilig in Washington. (Beograd, (AP) 15.7).

ITALIAANS CABINET GEVORMD.

Alcide de Gasperi heeft een cabinet van 14 man gevormd. Gisteren is het nieuwe cabinet beëdigd in het Palazzo Giustiani door President Enrico de Nicola. (Rome, (AP) 14.7).

AANSLAG OP BRITSE SOLDATEN.

Een Britse soldaat werd gedood en vijf werden gewond toen Zaterdagavond twee bommen tussen hen geworpen werd terwijl zij liepen door de wijk der inlanders in Alexandrië. Een derde bom ging niet af. (Alexandrië, (AP) 14.7).

CHAIM WEIZMANN IN JERUSALEM.

Chaim Weizmann, Voorzitter van het bestuur van het Joodse Agentschap en de Zionistische organisatie, is in Jerusalem aangekomen van zijn woonplaats te Roheboth voor een gezamenlijke bijeenkomst van de leiders van het Joodse Agentschap en de Joodse Nationale Raad (Vaad Leiumi). (Jerusalem, (AP) 15.7).

ALEMAN HEEFT DE LEIDING.

Miguell Aleman heeft nog steeds de leiding bij de telling der stemmen die uitgebracht werden in de verkiezing om een nieuwen President van Mexico.

Tot nu toe heeft hij ongeveer driemaal zoveel stemmen als Ezequiel Padilla. (Mexicostad, (AP) 14.7).

RADIO-MOSKOU VERDEDIGT HET VETO-RECHT.

De radio van Moskou verklaarde, dat de wereldvrede slechts mogelijk is indien er eensgezindheid bestaat onder de grote mogendheden. De radio verdedigde voorts het Russisch gebruik van het veto-recht in de Veiligheidsraad en beweerde, dat de critici de na-oorlogse samenwerking trachten te saboteren. Het commentaar, dat door een zekeren Dr. Lemin geleverd werd, zeide dat het idee van een unanieme overeenstemming tussen de grote mogendheden geboren werd uit het verlangen om de oorlogservaring toe te passen voor het winnen van de vrede. Lemin zeide: „De wereldorganisatie kan slechts doeltreffend zijn indien de grote mogendheden in harmonie en op basis van samenwerking en gelijkheid optreden en indien geen enkele grote mogendheid of groep tracht de organisatie tot een eigen werktuig te maken."

Hij zeide, dat de aanvallen op het veto-recht „in feite gericht zijn tegen het beginsel van gelijkheid en eendracht waarop de internationale samenwerking gegrondvest is".

Lemin zeide, dat het vetoprincipe in de Veiligheidsraad fundamenteel verschilt van dat in de Volkenbond waar de goedkeuring van alle mogendheden vereist was en een kleine mogendheid elk optreden tegen een aanvaller kon voorkomen. „De personen die deze aanvallen maken wensen de Verenigde Naties of elke andere internationale organisatie te maken tot een wapen om een mogelijkheid of groep van mogendheden te isoleren." (Londen, (AP) 1g.7).

GENERAAL MIHAILOVITSJ
Zijn uren zijn geteld.

MOLOTOV AANGEKOMEN.

De radio van Moskou deelde mede, dat Molotov Zaterdagavond per vliegtuig te Moskou is aangekomen van de Parijse conferentie. (Londen, (AP) 13.7).

PARADE OP DE CHARLOTTENBURGER CHAUSSEE.

De Franse troepen in Berlijn vierden de Bastilledag met een parade op de Charlottenburger Chaussee tussen de Brandenburg-poort en de overwinningszuil welke de Duitsers oprichtten om hun zege in de Frans-Pruisische oorlog te herdenken, doch waarop thans de Franse driekleur wappert. (Berlijn, (AP) 14.7).

TENNISTOURNOOI IN DUBLIN.

Louise Brough van de Verenigde Staten heeft het kampioenschap enkel gewonnen in een tennistournooi in Ierland. Zij versloeg Doris Hart van de Verenigde Staten met 6—2, 7—5. Dinny Pails van Australië behaalde het kampioenschap heren enkel door den Ier C. A. Kemp in de finale te verslaan met 6—1, 6—2, 6—3.

TWEEDE COMMISSIE BIJ DE KONINGIN.

Zaterdag heeft de zg. tweede commissie van Curaçao een audiëntie gehad bij Hare Majesteit de Koningin. Deze commissie, die zoals men weet werd uitgezonden door de Raad van Bestuur, bestaat uit deszelfs Ondervoorzitter Mr. William Ch. de la Try Ellis en drie heren die geen van allen lid van de Raad zijn: Alfred S. Senior, Michiel P. Brown Gorsira en Dr. Wybojan Goslinga.

De Koningin heeft zich met elk der heren langdurig onderhouden. Na afloop beschreef een der commissieleden de ontvangst als ontroerend.

VAN BEIDE KANTEN TEVREDEN.

In Batavia heeft men de benoeming van den heer Jan Anne Jonkman in Nederlandse kringen hartelijk welkom geheten, daar men hem een sterkere figuur acht dan Prof. Johann H. A. Logemann. Ook in Republikeinse kringen schijnt men niet ontevreden over den nieuwen minister van Overzeese gebiedsdelen, die men in Indië als een progressief man heeft leren kennen. (Aneta)

TOESTAND IN MEDAN.

Het Chinese blad „Sim Po" berichtte het volgende over de toestand in Medan:

De Engelsen hebben het Europese gedeelte van Medan bezet, de Chinezen echter komen onder Indonesisch commando. Bijna alle winkels in Medan zijn gesloten en men ziet er bijna geen mensen op straat. In het gedeelte van Medan, dat onder Indonesisch commando staat, is de toestand nog steeds vrij onrustig.

WACHT OP ANTWOORD.

Over de voorgestelde wapenstilstand in Indië is, naar het communiqué van Den Haag, nog niets nader bekend. Wel heeft een verslaggever van het Republikeinse Nieuwsagentschap Antara een interview gehad met Sjahrir, waarbij deze verklaarde dat de Indonesische Regering haar tegenvoorstellen aan Nederland toegezonden heeft, en dat men nu wacht op nadere berichten uit Nederland.

COMITÉ ORANJEHOTEL.

Er is een comité gevormd tot stichting van een permanente gedachtenis aan degenen, die in het „Oranjehotel" gevangen hebben gezeten.

Beoogd wordt een blijvende wijding te geven aan z.g. „dodencellen" in de cellenbarakken te Scheveningen en het aanbrengen van een gedenkteken aan de buitenzijde der gevangenis. Het voornemen is op de inwijding en onthulling een bijeenkomst te doen volgen van oud-gevangenen van het „Oranjehotel".

Het comité is als volgt samengesteld: Mevr. B. Boom-van der Starp, Ds. Bos, oud-gevangenispredikant, A. H. F. Engering, oud-gevangene (penningmeester), Pater J. Lodders S. J., oud-gevangene, J. Mentrop, afd. hoofd van het directoraat generaal voor biezondere rechtspleging, Mej. P. M. Hoogland, B. N. V., oud-gevangene, Mej. M. Th. C. v. d. Ent, sociaal werkster van het Ned. Rode Kruis, A. Treurniet, rijksinstituut voor oorlogsdocumentatie (concentratiekampen en gevangenissen), J. P. A. van Voorst Beest, voorzitter afd. Den Haag, Land. Ver. van ex-pol. gevangenen, E. P. Weber, geschiedschrijver „Oranjehotel" (voorzitter), T. Wijnen, lid hoofdbestuur Land. Ver. van ex-pol. gevangenen.

Het correspondentieadres is Van Bleiswijkstraat 16, Den Haag, het nummer van de postrekening 105318 „Comité Oranjehotel".

PROFESSORAAT MORAALTHEOLOGIE R. K. UNIVERSITEIT.

Als opvolger van Mag. Dr. E. Kors O. P. is benoemd tot hoogleraar in de Moraaltheologie aan de Universiteit te Nijmegen Dr. A. Schellekens O. P.

het nieuws van vandaag

Nu Da Costa Gomez en zijn mannen weer op vertrek staan in Nederland, schijnt de groep de la Try Ellis aan het werk te gaan. Zaterdag bracht deze contra-commissie een bezoek aan Hare Majesteit de Koningin doch of men er petitie heeft aangeboden weten wij niet. In ieder geval kwamen deze heren evenzeer onder de indruk van dit bezoek als tevoren de leden van de autonomie-commissie. De aanhankelijkheid aan de Kroon heeft men ten minste gemeen en dat is het bewijs, dat Curaçao binnen het verband van het koninkrijk wenst te blijven.

De leiders van de afvaardigingen die aan de besprekingen der Grote Vier in Parijs deelnamen zijn al naar huis teruggekeerd. Zo kwam Byrnes veilig aan op het vliegveld van Washington waar President Truman hem persoonlijk verwelkomde. Vanavond spreekt Byrnes voor de radio tot het volk, evenals de vorige keer. Molotov zit ook al weer in Moskou. Mogelijk zal hij later ook een redevoering heuoden om de politiek van Rusland nogmaals uiteen te zetten.

De radio van Moskou is er anders al druk genoeg mee bezig en verdedigt met echt communistische logica het veto-recht in de Veiligheidsraad.

Of Bevin ook terug is in Londen werd niet gemeld, doch dat zal wel zo zijn.

In Engeland stelt men op het ogenblik echter meer belang in de bekrachtiging van de lening door het Noordamerikaanse Congres en vraagt men zich af wat men er allemaal voor zal kunnen kopen om het leven te veraangenamen. Doch ook Bevin zal wel in het Lagerhuis spreken over de gehouden besprekingen alvorens terug te keren naar Parijs voor de vredesconferentie.

Uit Beograd wordt gemeld, dat Generaal Draja Mihailovitsj door de krijgsraad ter dood veroordeeld is wegens collaboratie met de Duitsers. Nog 23 anderen uit de beweging der Tsjetniks zijn veroordeeld. Het geval van Mihailovitsj zal wel altijd een vreemd geval blijven, want hoewel de man misschien in opdracht van hogerhand zijn verzet tegen de Duitsers verslapte en zich tegen Tito's communistische troepen keerde, is men van andere zijde ervan overtuigd, dat hij zeker geen Duitse overheersing in Joegoslavië wenste en met zijn manschappen heel wat nazies heeft afgemaakt.

J. C. de Wilde voorziet sombere toekomst voor een autonoom Indie.

Merkwaardig realistisch boek van een handelsman.

„Koloniaal bezit thans alleen passiva"

De bewering weerleggend dat koloniaal bezit zoveel oplevert, maar aantonend dat dit financieel besproken eerder een grote last moet worden genoemd voor de huidige koloniale mogendheden, beveelt James C. de Wilde in een zo juist bij Querido te New York verschenen boek aan: overdracht van alle koloniaal bezit aan de Verenigde Naties, die zelve in stede van een apparaat van machtspolitiek te worden zoals de oude Volkenbond, zich moeten toeleggen op sociale en onderwijskundige verbeteringen in landen die achterop zijn geraakt. Dit neemt de afgunst welke vanzelfsprekend in deze land moet ontstaan, weg ten aanzien van begrippen als „Verenigde Naties", „Christendom" en „Westerse beschaving" welke naar De Wilde's oordeel verschillende benamingen zijn voor een en hetzelfde begrip: machtspolitiek.

James C. de Wilde, Haarlemmer van geboorte (1896), heeft een jarenlange ervaring van de landen van het Verre Oosten, verbonden als hij was aan de Nederlandse Handel-Maatschappij in Batavia, Soerabaia, Tjilatjap, Bandjermasin, Medan, Kota Radja, Rangoon, Bombay en Shanghai, waar hij voorzitter van de Nederlandse Kamer van Koophandel was.

De Wilde is thans geen Nederlander meer, maar Noordamerikaans burger en heeft zich teruggetrokken uit het actieve leven. Hij woont in Lake Crescent, Port Angeles in de staat Washington der Verenigde Staten. In zijn boek „The Shadow of the Sword" (Querido, New York, $ 2) geeft hij blijk van een kijk op de grote problemen van de dag, die tamelijk alleen staat in het koor dergenen, die de pen hanteren in de hedendaagse publiciteit, maar welke mening zeker weerklank vindt bij velen die als hij zg. koloniale gebieden van eigen aanschouwen kennen. Met name wijst De Wilde op het dreigend gevaar van de Islam — om de titel van zijn boek, zie wat hij schrijft over Brits-Indië en Nederlands Indië, waar zovele Mohammedanen wonen voor wie geloof en politiek een en dezelfde zaak is, nl. wereldoverheersing.

Typerend verschil tussen hun politiek en die van het Westen is hun schuwen van publiciteit. Alles speelt zich af binnen de muren van de moskee en als in een geseculariseerde republiek als Turkije de muezzin van de minaret vijfmaal 's daags over steden en dorpen zingt, dat „gebed beter is dan wat ter wereld ook", dan ziet De Wilde hierin meer dan een oproep tot devotie. Hij beluistert hierin dezelfde klank, die eens de Mohammedanen in machtige opmars over Noord-Afrika deed trekken. Zou ooit de Hindoe-bevolking een overwinning behalen, dan zou naar zijn oordeel de gehele Islam, van de Atlantische kusten tot aan Australië zich 300.000.000 man sterk verenigen en een groter kracht kunnen blijken dan het Christendom, dat numeriek meer aanhangers heeft, doch in zichzelf in te vele kampen is verdeeld.

Scherp stelt de schrijver het saamhorigheidsbesef van de Mohammedanen tegenover de verbrokkeling van het Christendom, dat voor hem als belijdend Christen zo oneindig veel hoger staat.

Hij gelooft in tegenstelling met Oswald Spengler die de nedergang van de godsdienst profeteerde, dat de godsdienst momenteel in opkomst is en de toekomst zal bezielen, al zal het misschien wat het Christendom aangaat, het gevolg zijn van agressie van de Mohammedaanse zijde. De Islamietische volken vinden voor hun geloof weerklank in de huidige samenleving waar zwaard en onverdraagzaamheid de doorslag geven in politiek. Het Christendom staat hiertegenover in het nadeel, als het de liefde predikt, maar in de practijk vaak achterblijft als het niet bij machte blijkt het leven der volken te bezielen, zoals bij de Volkenbond bleek en zoals nu voorzien wordt bij de Verenigde Naties. Dit is alles te Westers, zegt James de Wilde, die voorziet dat de Oosterse volken, welke voor hun gedachten en opvattingen geen bodem vinden, eigen internationale groeperingen gaan zoeken: de Bond van Arabische Volken, de Co-Prosperity Sphere van Japan, en zelfs, maar zonder godsdienst en daarom naar De Wilde's mening zonder bezielende kracht, de Sovjet-Republiek.

In Brits-Indië is van particuliere zijde door Engeland voor één milliard dollar geïnvesteerd. Brits-Indië, sedert 1920 financieel autonoom, heeft geen schuld, maar Groot-Britannië heeft aan Brits-Indië een schuld die groter is dan het totale Britse privé kapitaal dat in dat land is geïnvesteerd. Van koloniale exploitatie kan men moeilijk spreken, temeer daar Engeland in Argentinië eveneens voor één milliard dollar en in Brazilië zelfs voor het dubbele bedrag heeft geïnvesteerd, eigen onafhankelijke landen, van welke men niet kan zeggen, dat zij koloniaal worden uitgebaat. Van 1920 tot 1938 viel de Britse uitvoer naar Brits-Indië van Rs. 2.046.000.000 op Rs. 521.000.000.

Wat ons Oost-Indië betreft beschouwt de schrijver het besluit der Londense regering om semi-onafhankelijkheid, dan wel volkomen onafhankelijkheid aan Indonesië te geven als een klap voor de economische ontwikkeling van Indië, omdat als de Indonesische bevolking volkomen zeggingschap over de interne zaken verwerft, naar De Wilde's mening niet meer in voldoende mate in de Oost zal worden belegd. De plantages en fabrieken, toch al lamgelegd door de Japanse bezetting, zullen niet eens de middelen krijgen om hersteld te worden. „De aangekondigde politieke hervormingen zullen de liquidatie betekenen van wat er nog aan Westerse belangen over is", concludeert De Wilde op blz. 87.

Noch een Brits-Indiër, noch een Indonesiër bestaat voor den schrijver, die in deze landen alleen maar aanhangers van rassen en godsdiensten heeft gezien.

Brits-Indië staat er in zoverre nog iets beter voor dat het niet onder de Japanners is geweest en dat men in Brits-Indië veel meer inheemsen op hoge posten heeft kunnen krijgen. Noch het een, noch het andere is een eenheid in zichzelf, maar alleen een eenheid die door Groot-Brittannië, subs. Nederland bestaat en die daarom voor allen materieel en cultureel voordeel oplevert De Wilde, die de Westerse en Oosterse mentaliteit naast elkander stelt, zegt dat zoals de democratie aan de Westerse mentaliteit beantwoordt, „zo de autocratie om dezelfde redenen de natuurlijke regeringsvorm is om de chaotische Brits-Indische wereld samen te houden en haar in staat te stellen vreedzaam als politieke eenheid te functionneren" (blz. 143). Het koloniaal bestuur was autocratisch en de moeilijkheden van vandaag traceert de schrijver in het feit dat men thans tracht een compromis te sluiten tussen autocratie en democratie met alle nadelen aan elk compromis verbonden.

James de Wilde verlegt het probleem naar een geheel ander terrein. Hij wil niet aan volken van andere mentaliteit iets opleggen wat hun vreemd is en als hij een vergelijking trekt van de overplanting van een boom uit Europa naar het Oosten dan denkt men aan Leonhard Huizinga's kleine boekje „Zes Kaarsen", waar deze uitnemende psycholoog zegt, dat boerenkool uit Nederland naar Indië overgeplant daar uitschiet en een onnut gewas wordt. Beiden houden van de Oosterse landen, beiden verwijten te veel Westerse methoden en practijken, geruggesteund door machtspolitiek onder de mom van Christendom.

De Wilde wenst daarom alles over te dragen aan de Verenigde Naties „die veel ruimer bronnen hebben dan de geteisterde landen als Nederland, Frankrijk, België en zelfs Groot Brittannië...... die bovendien geen risico zou lopen van zelfzuchtige belangen beticht te worden hetgeen de koloniale mogendheden van thans zo vaak moeten gedogen." Wel zouden de Verenigde Naties spoedig ervaren, dat „verre van activa te zijn, koloniën tegenwoordig passiva vertegenwoordigen. Uitvoering van verschillende onderwijskundige en sociale programma's zouden financieel een zware last worden zelfs voor de Verenigde Naties, want zelfs van het rijke Nederlands-Indië zegt De Wilde, dat sedert 1926 alleen in 1936 de begroting niet met een deficit sloot.

Hij wenst de Verenigde Naties te voorzien van krachtige politiemacht. Zo wil hij het levenspeil van arme en rijke volken op gelijk niveau brengen, omdat verschil tot afgunst leiden moet en afgunst tot oorlog. Zijn plan zal „niet meer kerken, maar meer godsdienst brengen, een godsdienst die in sobere daden liever dan in prachtige zinnen, de ware geest des Christendoms weerspiegelt."

CURAÇAO

NAAR SURINAME EN CURAÇAO.

Twee detachementen van het Nederlandse leger hebben Vrijdag de haven van Amsterdam verlaten aan boord van de Boissevain. Deze troepen zullen gestationeerd worden in Suriname en Curaçao. Zij werden geheel samengesteld uit vroegere oorlogsvrijwilligers. (Aneta)

SCHITTERENDE A.M.S.-UITSLAGEN.

Zaterdagmiddag werd door Willem Meyer, directeur van de AMS Peter Stuyvesant-College het examen der school besloten. Zeven candidaten slaagden voor A (2 afgewezen) en 17 voor B (3 afgewezen). In de Statenzaal waar de uitslag bekend gemaakt werd, was de tribune geheel bezet met ouders en belangstellenden. Frater M. Canutus en de heer Johannes van Toorn waren namens de Inspectie aanwezig.

De namen der geslaagden zijn voor A: D. Bakhuis, M. V. de la Fuente, A. Grijnsteyn, A. V. Marten, V. A. Servage.

Voor B. slaagden de volgende candidaten:

E. Cumare, H. R. Dennert, M. Donker, M. C. Gigengack, O. S. Henriquez, J. Th. A. Kreps, P. N. Kruythoff, R. E. Levy, S. Linder, M. L. Petit, M. Rabinovici, G. Vermeulen, P. Wensvoort en L. van Wouw.

Directeur Meyer sprak de vergaderden toe en begon met de geslaagden geluk te wensen. Er zijn ook afgewezenen, die goed hun best hebben gedaan en voor hen is het des te spijtiger dat ze er niet gekomen zijn, maar aan de andere kant behoeven ze geen zelfverwijt te hebben; ze kunnen hun ouders hier — of wat een van hen betreft over enige tijd in Nederland — recht in de ogen zien.

Ook zijn er afgewezenen, van wie de commissie, om het zacht te zeggen, niet overtuigd is dat er gewerkt is, zoals er gewerkt moest worden en voor deze afgewezenen hoopt de spreker, dat deze tegenslag hun zal leren dat er aangepakt moet worden in het leven.

De heer Meyer zegt dat allen in onze waardering gelijk staan, want wij waarderen arbeid, geen gave. Zo noemt hij er enkelen, die tienen haalden voor hun praestaties, als Abe Grynsteyn, uit het oude volk, geboren in Polen, Bertha van Wouw uit Suriname, Percy Kruythoff van de Bovenwinden — en kan Aruba dan achterblijven, roept de spreker uit. Van Aruba behaalde Hubert Dennert een tien. Van Curaçao zelf tenslotte Donald Bakhuys en uit Europees Nederland Geert Vermeulen.

De spreker zegt dat onze school er wezen mag, dat er degelijk en goed onderwijs gegeven wordt, dat de grondslag gelegd door de Curaçaose Muloscholen degelijk is, dat bewijzen ons de berechten, die we krijgen van de leerlingen, die op Nederlandse scholen geplaatst zijn. Natuurlijk ligt dat ook aan de omstandigheid, waaronder de vorige jaren in Nederland gestudeerd is, maar ook hiervan afgezien, weten we dat ons peil goed is. En dat moet zo blijven.

En meer dan vroeger rust nu op de blijvende bevolking, dat is dus in de eerste plaats de Curaçaose, de plicht dit peil te handhaven. Onze school — ik zeg u nogmaals met nadruk — is geen school voor uitblinkers alleen, wie goed mee kan op de Mulo, zal ook bij ons succes hebben, als de aanleg gepaard gaat met een behoorlijke dosis wilskracht en doorzettingsvermogen. De afleiding voor de tegenwoordige opgroeiende jeugd is groot, maar hij of zij, die drie jaar lang wil aanpakken, werkelijk wil studeren, die kan bij ons een mooi diploma behalen, dat niet alleen getuigenis aflegt van kennis, maar ook, op enkele uitzondering na, van werklust en energie. Verstand, kennis, werklust en energie, die vier zaken hebben — naast hoge, zedelijke waarden, de toekomstige leiders van dit eiland nodig om in waarheid dit volk vooruit te brengen.

Deze school behoort bij de autonomie. Curaçao moet deze school bevolken met leerlingen om later goede vooraanstaanden in deze omhoogstrevende maatschappij te worden. Daartoe moet ons Peter Stuyvesant-college steeds meer in de volksbelangstelling komen te staan.

VOOR DE OORLOGS-SLACHTOFFERS.

Mr. I. de C. Yohai schrijft ons:

Op de „Curaçaose Vereniging voor de Handel is een beroep gedaan om haar medewerking te verlenen aan de actie, welke door de vereniging „Nationale Hulpzegel" in Nederland wordt gevoerd tot het bijeenbrengen van gelden ten bate van de oorlogsslachtoffers en ter voorziening in de oorlogsnoden.

Deze medewerking zou bestaan in het verzamelen en beschikbaar stellen van een aantal artikelen, die geschikt zijn om als prijzen te worden uitgeloofd voor de winnaars van de verschillende wedstrijden, welke georganiseerd zijn als onderdeel van genoemde actie.

Terstond heeft de „Curaçaose Vereniging voor de Handel" gevolg gegeven aan deze oproep en heeft zij „Nationale hulpzegel" een belangrijke lijst kunnen toezenden van cadeaux, welke door de Handelaren alhier zijn beschikbaar gesteld en binnen een paar dagen reeds naar Nederland zullen worden verscheept.

De „Curaçaose Vereniging voor de Handel" mocht van „Nationale Hulpzegel" een schrijven ontvangen waarin wordt medegedeeld, dat de beschikbaar gestelde prijzen een buitengewone attractie vormen voor de te organiseren wedstrijden en waarin de diepe erkentelijkheid wordt uitgesproken voor de vele zorgen, welke de Vereniging op Curaçao zich ten bate van de Nederlandse Slachtoffers heeft willen getroosten.

DE CURAÇAOSE PADVINDSTERS OP „ZAQUITO".

Met dans, zang en voordracht

Een medewerkster schrijft:

Door de lome avondstilte klinken vrolijke meisjesstemmen, zingend op de maat van eendrachtig stappende voeten. Ik laat mijn krant en de landerige stemming na een vermoeiende warme dag in de steek en volg de lange rij padvindsters in haar lichte uniformen. Ze gaan naar het Leprozengesticht om de patiënten en het verplegend personeel een uurtje te verstrooien.

Op Zaquito worden we verwacht; de poort staat wijd open en zingend marcheert de troep rondom het hoofdgebouw heen naar het daarachter gelegen pleintje, dat wordt ingesloten door de beide nevengebouwen. Rustig staat op de achtergrond in het maanlicht de kleine kapel, waarvoor een stil heiligenbeeld, dat met een krans van lichtjes een zacht licht verspreid over het open pleintje, waar aan beide kanten een forse flamboyant zijn zware trossen rode bloemen laat hangen.

Er is nog wat heen en weer geloop. De violist moet een goed plaatsje hebben; een viertal padvinders is met de meisjes meegekomen om voor de begeleiding te zorgen. Ik zie een guitaar, een accordeon, viool, ukelule, trom. Dan wordt de avond ingezet met het plechtige „Wilt heden nu treden" uit de „Valerius Nederlandse Gedenkklank", dat door twee donkere jongensstemmen, een alt en een heldere sopraan vierstemmig gezongen, een rustig begin vormt. Dan volgt een begroetingsdans met veel gezwaai van kleurige zakdoeken. En nu zingt de gehele groep:

„Ik koos als weg door 't leven
padvindsterspoor.
't Vraagt mij om veel te geven
de jaren door."

Ernstig staan de jonge gezichten, maar een ogenblik later dansen ze uitgelaten het plein op om de „Erwtenpluk" te dansen. Ik begin er pleizier in te krijgen. Aardig gezicht die drie grote kringen, de telkens terugkerende sprongen en het rhythmisch geklap. Dansend verdwijnt de groep weer en een kleine groep meisjes en de jongens zingen met begeleiding van verschillend instrumenten wat Papiamentse liedjes.

Het kittig padvindstertje, dat ons telkens in het Papiament komt vertellen, wat er zal volgen, kondigt „De Wilgen" aan en voorspelt ons het optreden van een echte Curaçaose regenbui en een even grote Nederlandse dikke bonte koe. Het is het fijn geestige gedicht van Adema van Scheltema, dat ons in kleuren en...... geluiden wordt voorgedragen. De zeven padvindsters-wilgen verschijnen en worden al gauw door een ridder te paard (de wind) belaagd, die gierend op ze af komt waaien; de regenbui vertelt met sombere stem, dat ze de pruiken te droog vindt en strooit elegant wat dropjes regen. Dan verschijnt de koe, zachtjes loeiend en wat temend over wilgeblaadjes en een zwakke maag. Tenslotte knipt een vertoornde naar allerliefste boerenkapper de pruiken kaal. De koe moet een ererondje maken. Dan verdwijnt het stel en worden er nog wat Papiamentse liedjes gezongen.

Nu komen er acht Padvindsters met kleurige linten ons in een Lintendans allerlei figuren voortoveren. Ze zijn nauwelijks weg of daar klinkt de viool weer. Het is een van de aardige oude Boerendansen van Siep (jammer dat ze op de viool niet zo goed tot hun recht komen) en verschijnt een rasecht Hollands boerinnetje met haar Moeder, gevolgd door een pittig jong boertje, dat om de dochter „vrijen". Op de fijne melodieën van Siep volgen we de „avances" van den jongen man, het lokkend spel van het meisje, terwijl de moeder gezellig mee... danst. Een choreografisch alleraardigst verzorgd nummertje.

Nu is het woord weer aan de hele groep met liedjes en een aardige groepsdans „De goede man". De speelman vedelt onvermoeid. Dan twee kittig gezongen liedjes in canonvorm en weer danst de hele groep ten tonele voor de „Belletjesdans", die zo enthousiast wordt uitgevoerd, dat ik neiging heb, mee te doen. Het programma wordt besloten met het Curaçaose Padvindsters Lied.

Als de grote troep staat te wachten op de laatste toebereidselen voor het vertrek en een stoere voortrekker ons nog op een toegiftje onthaalt, merk ik een aantal donkere uniformen tussen de vele lichte. Straks eens vragen wat dat betekent en wie de leiding heeft. En dan gaan ze. In het schemerdonker trekken ze langs me heen, al maar jonge, frisse, vrolijke gezichten, donkere en blanke, zwarte, blonde en bruine haren, allen lustig zingend. Ik marcheer mee naar het clubterrein op Mundo Nobo, waar de lange rij één enorme kring vormt, de handen gekruist, een nauwe schakel vormend, en statig klinkt de taptoe: ...alles wel, God nabij.

Een uurtje later lig ik in bed. Aardige avond. Leuk idee van dat stel zo in ziekenhuizen te gaan. Toch nog vergeten te vragen over leiding en uniformen. Niet belangrijk eigenlijk. Die malle koe... Enig die massadansen, alle in hetzelfde rhythme...... één vreugde...... Curaçaose jeugd heeft nog idealen...... kameraadschap ...... saamhorigheid... Ik droom. Weer trekken ze langs me, padvindsters en padvinders. Curaçaose, Engelse, Canadese, Nederlandse, Chinese...... „Tot dienen klaar". Rhythmisch hun stappen in onafgebroken rijen...... „zijn een schakel in de band, die heel de aard' omvat". Ze zingen de grote Vier omver, ze dansen de atoomboom tot gevaarloos pulver...... Over grenzen...... over verschillen......

VERENIGINGSNIEUWS.

— **St. Thomaskring:** Hedenavond algemene vergadering om 20 uur in de Thomasclub van de leden van de St. Thomaskring.

— **Veritas:** Morgenavond om 17.30 uur bijeenkomst voor de leden van Veritas in de Thomasclub. Sergeante Mejuffrouw De Palm zal spreken over „Indrukken van Indië". Introductie toegestaan.

STATIUS MULLER WEET VAN NIETS.

De heer August G. („Ety") Statius Muller, lid van de Rijksconferentie, deelde ons desgevraagd mede, dat hij officieel nog niets omtrent de Rijksconferentie had vernomen. Zijn reis — hij vertrekt 17 Augustus en keert de eerste week van October terug — staat dus niet hiermede in verband. De heer Statius Muller maakt de reis op eigen gelegenheid en kosten en naar hij ons mededeelde, is hij ook door niemand afgevaardigd.

Onze Staatslieden aan de Arbeid

Diepe weerzin voor Soekarno-affaire

Wij hebben in ons hoofdartikel van de vorige week een hartelijk woord van welkom gericht tot de beide West-Indische delegaties, die naar ons land zijn gekomen ten einde een petitie aan Hare Majesteit de Koningin te overhandigen, — hetgeen jl. Dinsdag intussen is geschied —, inzake de verdere ontwikkeling van onze West-Indische gebiedsdelen, aldus lezen wij in 'Het Indisch Nieuws'.

Wij hebben daarbij gewezen op de buitengewoon gebrekkige voorlichting op het gebied van de West-Indische zaken en op de geringe belangstelling welke mede als gevolg daarvan, in ons land daarvoor bestaat, enkele gunstige uitzonderingen voorbehouden. Een zó zwakke weerklank in de organen der publieke mening troffen wij ten aanzien van de West-Indische delegaties aan, dat wij in ons hoofdartikel van de vorige week o.m. de vraag hebben gesteld of de delegaties wel door de regering op Schiphol bij hun aankomst waren welkom geheten. Dit blijkt gelukkig wèl het geval te zijn geweest. Het was overigens niet zo vreemd, dat wij deze vraag stelden, gezien de schandelijke wijze, waarop hier de Oost-Indische helden „ontvangen" zijn van officiële zijde, die Indië hadden vertegenwoordigd op de grote Londense Parade-dag.

De delegaties van Suriname en Curaçao zijn nu reeds bijna veertien dagen in ons midden en met voldoening mogen wij vaststellen, dat zij steeds meer in de gelegenheid worden gesteld, zich een indruk te vormen van de toestanden hier te lande. Zij brengen tal van bezoeken en maken reizen naar alle delen des lands. Wanneer de dagbladpers over wat meer papier zou kunnen beschikken, zou ook zij zeker niet achter zijn gebleven in het wekken van belangstelling voor de wensen en verlangens der bevolking van onze gebiedsdelen in Amerika, waar de zaken zo geheel anders staan dan in onze Aziatische gewesten. De gehele Soekarno-affaire vervult de West-Indische vertegenwoordigers met diepe weerzin en terecht. De West-Indische bevolking, die tenslotte evenzeer naar zelfbestuur verlangt als die in Oost-Indië, — en daarvoor zelfs beter is toegerust —, stelt het volste vertrouwen in de toezeggingen vervat in de bekende rede van Hare Majesteit de Koningin van December 1942, welke dan ook als uitgangspunt van de onderhandelingen worden genomen. Dit heeft de oorlogsmisdadiger Soekarno niet willen doen. Hij is er direct toe overgegaan een bloedige rebellie te verwekken en hij heeft millioenen mensen, land- en rasgenoten, overgeleverd aan chaos en terreur. Onze regering is te zwak geweest om hier tegen in te gaan. Had zij dit wèl gedaan, had zij vóór alles orde en rust hersteld, dan had men met de vertegenwoordigers van de gezonde nationalistische beweging in Nederlands-Indië langs dezelfde vreedzame weg van onderhandelen tot het gewenste doel kunnen komen als nu met de vertegenwoordigers van West-Indië het geval is, die trouw zijn gebleven aan het rijksverband.

Hoe de toekomstige status van onze West-Indische gebiedsdelen precies zal zijn, valt op het ogenblik nog niet met nauwkeurigheid vast te stellen, maar alleen reeds het feit, dat van geen enkele zijde oppositie bestaat tegen de basis van het rijksverband, rechtvaardigt een sterk vertrouwen in de vruchtbare ontwikkeling der voor de deur staande besprekingen. Hierbij moge ook de wens worden uitgesproken, dat het bezoek der beide delegaties er toe mag bijdragen een einde te maken aan de grote onbekendheid, welke hier te lande nog heerst ten aanzien van onze West. Men verwart hier nog vaak Suriname en Curaçao met elkaar. Voor onze Oost deed destijds de vraag de ronde hoe lang de treinreis duurde van Batavia naar Padang als typerend voor de heersende onkunde; voor de West circuleert het praatje over de brug, die Willemstad met Paramaribo verbindt! Van Suriname is men gewoon als van een arm land te spreken, terwijl de bodem grote rijkdommen bevat, die alleen nog tot ontwikkeling moet worden gebracht. Curaçao is op dit ogenblik het meest welvarende plekje on de gehele aardbodem met een begroting die ee overschot aanwijst. Trouwens het feit, dat men Curaçao gaarne noemt „The shopping centrum of the world" duidt wel op de betekenis die men aan dit gebiedsdeel mag begroting die een overschot aan- Curaçao het ontzaglijke voordeel van onze zeer grote goodwill in geheel Zuid-Amerika. Karakteristiek hiervoor is, bijvoorbeeld dat Columbia internering van Nederlanders verbiedt zelfs indien er oorlog met Nederland zou zijn. Curaçao vindt ook tegenover Brazilië en Venezuela een open deur. Dit zijn feiten en omstandigheden, waaraan in ons land veel te weinig aandacht wordt besteed.

De Nederlandse vlag waait fier op de eilanden in de Caraïbische Zee.

Wij hebben de indruk, — zo heeft Dr. da Costa Gomez, de voorzitter der Curaçaose commissie [illegible] derland de geweldige waarde, materieel zowel als moreel, van deze gebiedsdelen in de Amerikaanse wereld niet voldoende beseft. Helaas, wij moeten toegeven dat Dr. Gomez gelijk heeft. Het is absoluut noodzakelijk, dat hierin verbetering komt. Zo spoedig mogelijk. Een systematische, intensieve voorlichting dient op korte termijn ter hand te worden genomen.

Een gesprek boven de wolken.

Op Vrijdagmorgen 21 Juni startte van Schiphol de pasgedoopte Douglas DC4 „Paramaribo", met aan boord vele genodigden, onder wie de leden der delegaties van Suriname en Curaçao; voor een rondvlucht boven ons door Hitler geteisterde vaderland. De sporen van de worsteling met de Teutoonse „beschermers" waren duidelijk zichtbaar. Gemakkelijk gezeten in de ligstoelen van dit prachtige en uiterst comfortabel ingerichte toestel, ontrolde het gigantische slagveld, waarop Nederland tegen terreur en verdrukking gestreden heeft, zich voor onze ogen. Het door zon beschenen landschap, met zijn frisse weiden, rechte wegen, en schilderachtig gegroepeerde dorpen en steden, deed niet vermoeden, dat voor een jaar terug de nood zeer hoog gestegen was. Alles ademde rust en vertrouwen uit, niettegenstaande kapotte bruggen en lege plekken in bebouwde kommen getuigden van het geweld, dat Hitler, dromende van „macht door geweld", over ons deed losbarsten.

Tijdens deze tocht boven de wolken, neerziende op hetgeen ons volk tot stand wist te brengen, gingen de gedachten automatisch naar het probleem van deze tijd, ja, het probleem van ons volk. Hoe moet de verhouding zijn tussen de Rijksdelen en waartoe zijn de bewoners der verschillende Gebiedsdelen in staat?

Gelukkig stelden de voortreffelijke eigenschappen van dit nieuwe vliegtuig der K.L.M. en de bereidwilligheid van enkele leden der Surinaamse en Curaçaose delegaties ons in staat, hierover met competente vertegenwoordigers uit de West van gedachten te wisselen. En het verheugt ons oprecht te kunnen mededelen, dat onze rijksgenoten uit de West getroffen waren èn door het karakter van het Nederlandse landschap, waarop Nederlandse vlijt en Nederlandse samenwerking hun stempel gedrukt hadden, èn door de verwoesting, die politieke machtswellust had aangericht. Zij dachten aan het ongelukkige Java, waar eveneens de waan van gisteren zijn sporen naliet en zich, hullende in het kleed van het Javaans nationalisme, poogde te handhaven.

In het gesprek, dat zich daarboven de wolken, neerziende op het zich weer oprichtende Nederland, ontwikkelde, hebben deze loyale rijksgenoten dan ook niet alleen gesproken over wat hen het naast aan het hart ligt nl. de zelfstandigheid van de West in het kader van het Koninkrijk, maar zij hebben ook een oordeel geveld over die lieden, die hun eigen land- en rasgenoten offeren op een vreemd altaar. Zeker, ook zij zijn van mening, dat Indië vrij moet zijn, doch binnen het kader [illegible] levende, zoals Nederlandse extremisten zeggen, in een „koloniaal" land, verlangen voor de Oost vrijheid in gebondenheid en recht zonder verdrukking. In het streven van Soekarno en zijn satellieten, zelfs in het door dezen oorlogsmisdadiger bepaalde beleid van Sjahrir, zien zij, die geen directe belangen hebben bij de instandhouding van het Nederlandse gezag in de Oost, een middel, dat erger is dan de kwaal. Ronduit zeggen zij ons: De vooroorlogse Nederlandse regering heeft te lang gewacht bij het toekennen van de voor de ontwikkeling der betrokken noodzakelijke vrijheid en medezeggingschap, maar toch: een Javaanse copie van de Japanse methoden en doelstellingen is een gesel voor de bevolking. Ja, hun objectiviteit de vrucht van politieke rijpheid, althans de politieke rijpheid, van deze delegatie-leden, doet hen zeggen: de inheemse bevolking opgehitst en voortgejaagd, denkt niet en heeft geen staatkundig inzicht. Het is m.a.w. een ontspoorde groep intellectuele, moreel vergiftigd en ontkracht door Japanse voorbeelden en propaganda, die de blindelings volgende massa misbruikt. Zij kweken chaos, omdat een op lotsverbetering hopende massa iedere leiding zal volgen, die de illusie wekt: Wij zullen u redden.

Dit oordeel, geveld door de vertegenwoordigers van een „koloniale" bevolking en niet verwrongen door persoonlijke belangen, is dan ook niet alleen vernietigend voor Soekarno en de zijnen, maar ook voor sommige betweters, die de wereldopinie vormen, en deze als maatstaf menen te kunnen gebruiken. Het is een pluim op de hoed van het Nederlandse Bewind, dat ondanks alle moeilijkheden en tekortkomingen van Nederlandse gezagdragers, in de West een politieke rijpheid tot ontwikkeling wist te brengen, die tot een beter oordeel in staat is dan het politieke „zelfbewustzijn", dat in Marxistische kringen als het toppunt van vooruitstrevendheid gekenschetst wordt.

('Het Indisch Nieuws')

Vraagt spoed.

„Suriname schrijft:

Is het inderdaad de eerste stap die geldt, dan hebben wij alle recht te juichen over het succes dat door gezamenlijke arbeid der delegaties bereikt is. Dit stemt meer tot verheugenis, wanneer wij recht doen wedervaren aan de tegenwerking, zowel op Curaçao als hier en de verdachtmakingen waarvan de leden individueel het slachtoffer werden. Tot zelfs in Nederland trachtte men door een verkeerde voorstelling van zaken te geven afbreuk aan het werk der delegaties te doen en haar met lege handen te doen terugkeren zodat men het bekende: had ik het niet gezegd in al zijn nuances kon doen klinken.

Nu het niet zo heeft mogen zijn hebben zij, die nimmer één ogenblik getwijfeld hebben aan de goede uitslag, alle reden tot juichen. Wanneer de tegenstanders hun standpunt konden wijzigen dan zou het juichen algemeen kunnen zijn, doch zoveel sportiviteit verwachten wij niet bij mensen die nog zo laag bij de grond staan en een mentaliteit hebben ten toon gespreid die men tevergeefs zou zoeken, ja zelfs veronderstellen, bij de meest primitieve volken.

Hebben wij dus reden om dubbel en dwars te juichen, wij moeten ons ervoor hoeden, om niet in doldriestheid over te slaan.

Deze en dergelijke momenten in het leven van een volk vragen ernstige bezinning, zelfonderzoek en zelfinkeer. Wat men ontvangt of wint moet de bevolking tot zegen kunnen strekken wil het aan practische betekenis winnen.

Daarbij moeten wij niet vergeten dat wij het einddoel nog niet hebben bereikt nl. baas in eigen huis. Vandaag staan wij wel-iswaar er oneindig beter vóór nu door het begin van de inlossing van de schuld aan beide gebiedsdelen, de erkenning in feite van deze heeft plaats gehad. De belofte begint te wijken vóor de daad d.i. de inlossing.

Het zal nog veel arbeid kosten, veel tegenstand gebroken en veel [illegible] worden voordat wij er zover zijn.

Geschraagd door dit succes echter kunnen wij, wanneer wij onverzwakt blijven voortstrijden, de volgende stappen met vaste tred ondernemen. De moeilijkste, nl. de eerste stap is reeds gedaan.

Wij mogen aannemen dat, wat trouwens overduidelijk blijkt uit het telegram van Lim A Po aan ons, men in Nederland met bekwame spoed de wijzigingen zal tot stand brengen. Deze zullen natuurlijk eerst naar de Raad van State moeten gaan, doch aangezien dit lichaam aan tijd gebonden is, zal deze formaliteit geen vertraging in de gang van zaken kunnen brengen. Vervolgens zullen de wijzigingen voor advies aan de Staten hier worden aangeboden. Ons vertegenwoordigend lichaam zal natuurlijk de behandeling in de Kamers niet willen ophouden, dus zo gauw mogelijk zijn advies uitbrengen, zodat reeds begin volgend jaar deze wijzigingen een feit kunnen zijn.

Hoe de wijzigingen er zullen uitzien, welke artikelen gewijzigd of geschrapt zullen moeten worden weten wij niet, doch nummer een op de lijst moet zijn, de hatelijke conflictenregeling.

Wij zullen ons niet verdiepen in gissingen, doch met alle gerustheid afwachten de terugkeer van onze delegatie, die meer licht over het behaald succes en wat daarmede verband houdt zal doen schijnen.

Baas in eigen huis blijve het einddoel!

Bovenwinden

DR. EN ANNEMARIE KASTEEL NAAR MARIGOT.

Eerste audiëntie der historie te Windwardside.

Donderdagavond ontving de Burgemeester van Marigot — het Franse gedeelte van St. Maarten — Zijne Excellentie den Gouverneur. De heer Louis C. Fleming en echtgenote boden in hun prachtig gelegen landhuis een avondmaal aan aan Zijne Excellentie den Gouverneur en Mejuffrouw Annemieke Kasteel, den waarnemenden gezaghebber Max Huith en echtgenote, Kapitein Emile C. J. M. van de Laarschot en den heer Eugène A. Winters.

Vrijdagmorgen leidde Dr. Kasteel besprekingen over verschillende aangelegenheden van de eilanden, hetgeen vergemakkelijkt werd door het feit, dat de gezaghebber en de ondergezaghebbers met Dr. Kasteel naar St. Maarten waren gekomen.

De Gouverneur verleende toestemming aan de gezaghebbers om in het vervolg tweemaal per maand samen te komen voor besprekingen. Tijdens de uitgebreide audiëntie van de vorige dag had de gouverneur kennis genomen van de verschillende vraagstukken, die nu door de gezaghebbers en de landraden nader onderzocht werden.

Bij deze besprekingen bleek nog hoe zeer de bevolking het bezoek op prijs stelde en eveneens de wijze waarop de gelegenheid was gegeven haar verlangens naar voren te brengen. De bevolking van Windwardside (Saba) was vooral opgetogen, daar dit de eerste audiëntie was die daar ooit verleend is.

In de namiddag bracht de gouverneur een bezoek aan het Franse gedeelte van St. Maarten waar Hij verwelkomd werd door den heer Fleming, en een rijtocht maakte over dit deel van St. Maarten. Uit Marigot zond de Gouverneur een telegram naar den Gouverneur van Guadeloupe.

's Avonds verenigde de Gouverneur aan Zijn tafel den gezaghebber Huith en echtgenote, den heer Voges, ondergezaghebber van St. Eustatius; den heer Buncamper en echtg. den ondergezaghebber van Saba, Mejuffrouw Annemarie C. T. Kasteel, Pastoor Willibrordus de Barbanson O.P., Dominee Robert A. Kirtley en echtgenote, Kapitein Emile C. J. M. van de Laarschot en den heer Eugène A. Winters.

LAATSTE BESPREKINGEN.

Landheer betreedt Curaçao.

Zaterdagmorgen hield de Gouverneur nog een bespreking met gezaghebber en ondergezaghebbers. Omstreeks drie uur vertrok de Gouverneur uitgeleide gedaan door dezelfde commissie welke Hem bij ontvangst verwelkomd had, per K.L.M. naar Curaçao. Een korte tussenlanding werd gemaakt op Aruba waar de gezaghebber Mr. Lindoro C. Kwartsz den Gouverneur begroette en dezelfde commissie die Hem bij Zijn vertrek begroet had, aanwezig was.

Om 19 uur streek het toestel neer op Hato, waar een erewacht opgesteld stond. Hier werd de Landheer begroet door Dr. Cornelis Süthoff, Procureur Generaal, Overste Henri J. Suermondt, Algemeen Militair Commandant; en den heer Mario C. Cadières, waarnemend Havenmeester. Namens de KLM was de heer Van Balkom aanwezig (GPD).

Nieuws van Overal

DE VIER NIEUWE HEILIGEN.

Tezamen met St. Francisca Xavier Cabrini zijn jongstleden Zondag nog drie anderen bijgeschreven in de lijst der heiligen onzer Kerk:

St. Elisabeth Bichier des Agnes, medestichteres van de Franse congregatie van de Dochters van het Kruis,

St. Bernardino Realino S.J., een vermaard predikant die in 1616 is gestorven en

St. Johannes de Britto S.J., een Portugese missionaris, die in 1693 in Brits-Indië werd gemarteld.

Moeder Cabrini overleed in 1917 in Chicago.

Tevens wordt uit Vaticaanstad gemeld, dat het proces der heiligverklaring van Paus Pius IX, van wien op 16 Juni jongstleden de honderdste verjaardag van zijn verkiezing als paus werd herdacht, op voldoening schenkende wijze voortgang heeft.

TWEEDE NOORDAMERIKAANSE HEILIGE.

Reeds gaan er geruchten dat na de heiligverklaring van St. Francisca Cabrini, de Zalige Moeder Philippine Duchesne uit Missouri gecanoniseerd zal worden. Zij werd in 1940 zaligverklaard, kwam in 1818 uit Frankrijk naar de Verenige Staten.

RUSSISCHE DEMOCRATIE.

Uit Time van deze week verneemt de ontstelde wereld, dat er nog tussen de 10 en 15.000.000 politieke gevangenen in ballingschap leven.

Berlijn wil leven.

Onrust en onzekerheid in ontreddende stad.

De correspondent van „De Tijd" schrijft uit Berlijn:

Tussen de puinhopen van Berlijn bloeien de magnolia's en in de straten der verwoeste stad hangen guirlandes van jong lentegroen. Een wonderlijke weelde van tere kleuren.

Als ik 's ochtends de gordijnen van mijn kamer opentrek, zie ik het grauwe massief van de synagoge, uitgebrand en leeg. Aan de afgebrokkelde muur worstelt een wilde wingerd met de dood. Door zijn verschroeide stam zuigt hij het bloed der aarde in het fijne takkennet, dat hij om de holle ramen spant en elke nieuwe dag is er sterker dan de vorige een zweem van leven in het omhoogstrevende vlechtwerk.

Ik volg met spanning en stijgende verbazing deze strijd, die hopelooos schijnt en onbegrijpelijk is. Er is overigens veel in deze geschonden, van alle luister ontblote stad, dat mij verbaast en onbegrijpelijk lijkt. Het is een stad vol raadselen en felle tegenstellingen: er is schreeuwende stilte en een verlatenheid, die wemelt van schimmen; er zijn gillende stemmen in de eenzame ruïnes en er is een spookachtig licht in de donkerte achter de zwartgeblakerde gevels. Er is in deze chaos van gebroken, verscheurde kracht een golvende beweging van hoop en vertwijfeling, van hartstocht en moedeloosheid, van trotse haat en laaghartige zelfverloochening. Er is een mateloze onrust en een verlammende onzekerheid. Er zijn duizend vragen bij het begin van iedere dag en er is geen antwoord als de avond valt.

Drang naar nieuw leven.

Toch heeft het weerzien van Berlijn mij minder ontroerd dan ik had verwacht. Wellicht komt dat door de blauwe hemel, die glorieus boven de verwoesting straalt of door het zonlicht, dat bonte tinten op de huizen tovert. Misschien zou alles droefgeestiger zijn zonder de brandende kaarsen in de kastanjebomen en zonder de rossige fonteinen der magnolia's. Misschien. Ik kan me evenwel niet onttrekken aan de indruk, dat deze ontredderde, tot stervens toe gekastijde stad een opvallende gelijkenis vertoont met de levenswillige wingerd aan de tempelmuur.

Ik heb in de afgelopen dagen veel rondgedwaald tussen de schier troosteloze vernielingen van het eens voorname Westen, ik heb het oude centrum doorkruist dat zwaarder heeft geleden dan iedere andere buurt, ik ben door de arbeiderswijken gegaan, waar een groot deel van het leven zich op straat afspeelt en ik heb het overal voelen groeien en spruiten. Er is iets onweerstaanbaars in die drang naar nieuw leven.

Er zijn ongeneesbare wonden en gestorven plekken, wildernissen van stinkend puin, er is honger en ellende en een onbeschrijfelijk leed, er is rouw en verslagenheid, er is misdaad en prostitutie op grote schaal en er is een gapende leegte, waar vroeger moraal, eerlijkheid en fatsoen de fundamenten der burgerlijke samenleving vormden. Maar tussen nood en gemeenheid, als de wingerd aan de muur, klemt en welt het — de natuur, het leven.

In de stad.

Een kale vlakte ligt voor de Brandenburgse Poort aan weerszijden van de Charlottenburger Chaussee. De voormalige Tiergarten! Eens een lustoord der Berlijners, waar zij verpozing zochten in de rozentuin of koelte in de schaduw der beuken. Thans een open veld, met zwarte boomstompen en verwaarloosde paden; hier en daar naakt en misplaatst een bronzen beeld. Een dubbele rij gore marmeren monumenten van koningen en keizers, die in het roemrijk verleden de Duitsers ter overwinning voerden en met het zwaard historie schreven, herinnert aan de Siegesallee. Aan de hoofdweg, oprijzend uit de lege vlakte, groter en geweldiger dan de bronzen herten en de marmeren vorsten, het Russische gedenkteken van de verovering van Berlijn. Op een zandstenen massief een reusachtige Rode Gardist, geflankeerd door dreigende kanonnen en pantserwagens. En aan de voet van dien ontzagwekkenden bronzen Sovjet-soldaat bezige burgers, die er werken in hun aardappelveldje en moestuintje. Ze hebben van de nood een deugd gemaakt: verleden jaar winter hebben ze de eeuwenoude bomen gekapt, om hun tochtige woningen te verwarmen, nu storten zij zich op het leeggeroofde land om een stukje af te bakenen en er wat groente te kweken. Een run van goudzoekers. Ze betwisten elkander iedere vierkante meter. Voedsel is leven en waar het om het leven gaat ontwaken ze uit hun apathie. Ze zuigen het sap uit de aarde gelijk de wingerd aan de synagogemuur.

Leven keert terug.

In de dode straten der stad keert allengs het leven terug, bescheiden weliswaar en armoedig, maar na een afwezigheid van driekwart jaar merk ik de vooruitgang. Het puin is aan de kant geveegd, de trottoirs zijn begaanbaar, er rijden weer enkele trams en in de bouwvallige huizen zijn gelijkvloers winkeltjes ingericht. Wat er te koop is? — Niet veel bizonders; behalve levensmiddelen op de bon worden meestal vrij waardeloze dingen aangeboden: wat derderangs antiquiteiten, nutteloze vaasjes, plaatjes, tegeltjes, kunstnijverheidsproducten, vervaardigd uit restjes en afval. In sommige etalages prijken prachtige gewaden, maar het zijn decoratiestukken: gegadigden moeten zelf de stof medebrengen. Er zijn tal van kroegjes en bars, die propvol zitten, maar men kan er alleen maar limonade, ten hoogste smakeloos bier krijgen. Waar komen dan al die dronken gestalten vandaan, die 's avonds door de duisternis laveren? Och, er wordt zo nu en dan aan de tapperijen en aan de bevolking een rantsoen Alkolat verstrekt, een brouwsel, dat op vermouth lijkt en 15 pCt. alcohol bevat. Niet bijster sterk, maar sterk genoeg voor zwakke magen. En er zijn Noordamerikaanse soldaten, die nog wel eens een flesje likeur weten te verschalken en dan buiten het casino verbroedering vieren.

De Duitsers zijn over het algemeen niet trots en de Amis zijn joviale jongens en er vallen bovendien een paar sigaretten of een reepje chocolade bij te veroveren. En de moraal is een overwonnen standpunt. De kroegjes zitten vol, er deint muziek en er hangt een blauwe walm van Virginiatabak.

Heinrich Heine.......

Men kan weer prentbriefkaarten kopen en vreemde postzegels en boeken. Op de Wittenbergplatz, naast het voormalig restaurant van Alois Hiler — een stiefbroer van den Führer — heb ik de eerste boeken gekocht, die na het einde van de oorlog zijn verschenen: de werken van Heinrich Heine, den Joodsen zanger van het Duitse lied. En onwillekeurig schoten mij de onsterfelijke woorden te binnen, waarmede Heine in ballingschap zijn Heimweh beleed:

„Denk ich an Deutschland
in der Nacht,"
„Bin ich um den Schlaf
gebracht......"

Zou er in deze grote, verstoorde stad iemand zijn, die niet kan slapen als hij aan Duitsland denkt? Zou er aan Duitsland worden gedacht? Andere zorgen heersen. De wingerd boort en pompt en streeft. Hij wil niet sterven; hij wil leven! Het gaat niet om schoonheid, om eer of waarheid, het gaat alleen maar om het banale leven. De elementaire strijd tegen de dood beheerst doen en denken; de jacht op een beetje leven dwingt allen in eenzelfde richting. Een half pond boter, een zakje meel, een doosje sardines...... Dat zijn de belangrijkste dingen van de dag. God, politiek en vaderland, ziel, cultuur en zedelijkheid komen nadien. Begrippen verbleken, vormen vervagen. Oerinstincten breken baan...... Het zal geruime tijd duren alvorens wij ons een juist en volledig beeld kunnen maken van dit raadselachtige Berlijn, waar onder ingestorte huizen lijken rotten en waar tussen de puinhopen uitdagend tulpenbomen bloeien......

Kolonel Jack W. Durant en zijn echtgenote Kapitein Kathleen Nash Durant van de Wacs, staan in de deuropening van een transportvliegtuig waarmede zij vertrokken naar Frankfurt, Duitsland, onder bewaking van andere officieren. Zij werden gearresteerd in verband met de diefstal der kroonjuwelen van Hesse.

ingezonden

buiten verantwoordelijkheid der Redactie

Please allow me a little space in your far reaching paper „Amigoe di Curaçao" as the need for the sameo is now becoming more accute; for some time past we have been noticing the way in which the officials of this part of the colony of Curaçao are treating us and must say that we do not approve of such and will like very much to have this matter straitened so that we will know just what to expect.

We now proceed with the fact that cause this publication. As it is a well known fact that most every country the world over holds scouting in high esteem and more so after the troop have been recognized by the government (and are recognized).

May we ask: How or why then an official announcement was not sent us, of His Excelency's visit to this part of the colony so that we could have come forward to welcome His Excellency in the Island to which we belong, or if not the whole troop, a unit of the same? We regret to mention that not a slun should not be cast upon an official organisation (and here again we remind you that we are official scouts of the Netherlands since the 26 day of November 1937). We are not at all pleased about that matter and therefore ask for an understanding, there are other instances that will be brought to notice, as all is not working well.

Groepleider Ch. F. Richardson,
Philipsburg.

VROUWEN, WAAKT OP!

Mag ik de edele ridder zijn?

Er is één voorlopige wijziging in het geldend kiesstelsel zeker meer dan een andere op haar plaats: Men ruime in voor de vrouw en geve aan de vrouwen kiesrecht.

Hoewel de man de beurs houdt op Curaçao, heeft de vrouw in het algemeen een rustiger verstandsontwikkeling en een hogere bezorgdheid. Ik geloof, dat steekproeven dit zouden uitwijzen en het zou (als altijd) gemakkelijk zijn enige historische trekjes te verlenen aan haar eventueel corzakencomplex.

Het wordt tijd, dat onder al het oproer de vrouwen zich beginnen te roeren voor haar plaats.

Vrouwen, waakt op! Geen meerder kiesrecht of ook aan de vrouw.

Welke partij zet dit op haar programma?

C. J. H. Engels,
Molenplein.

SPORT

K.S.C.

Lucky Strike — Cardinales 11—4; Republiek — Dosko niet doorgegaan.

OEFENING CURAÇAOS ELFTAL.

Gistermiddag vond in het Rifstadion een oefenwedstrijd plaats tussen het Curaçaos elftal en een B-elftal in verband met de tocht naar Nederland. Er was zeer weinig publiek en slechts één lid van de elftalcommissie — de heer Elfrink — zover wij konden nagaan. De spelers zwoegden hard, maar geen van beide ploegen was productief. Het wil ons voorkomen, dat het Curaçaose elftal zoals het tegen Feyenoord speelde, het sterkste is, dat wij in het veld kunnen brengen. De spelers die gisteren in plaats van Dagadan geprobeerd werden, kunnen hem niet vervangen. In de Curaçaose voorhoede was vooral Juliana goed in vorm. In et B-elftal waren Berkenveld en Boyé de besten in de voorhoede. In de halflinie speelde Ezequiel Vos een goede partij en in de achterhoede was er een ons onbekende linksback, die doortastend optrad.

DE TENNISWEDSTRIJDEN VAN HET WEEKEINDE.

Als volgt zijn de uitslagen van de wedstrijden om het tenniskampioenschap van Curaçao, welke tijdens het weekeinde gespeeld werden. Al deze wedstrijden gingen tussen de heren:

F. S. Lampe slaat R. Riley 6—2, 6—1, 6—0; Frank Hoyer slaat F. R. Povel 6—2, 1—6, 9—7; de wedstrijd H. Lodewijk — H. Rosenthal werd gestaakt wegens de duisternis toen de stand als volgt was: 2—6, 10—8, 6—3, 4—6, 2—3; H. W. A. Heldring slaat R. Pimentel 6—2, 6—3, 6—4; Ch. de Jongh slaat H. Thijm 6—4, 7—5, 3—6, 6—4; R. D. Anasagasti wint van I. Meit bij default doch vertrekt met de athleten naar Nederland, zodat hij komt te vervallen; N. M. Chumaceiro slaat D. Boll 6—1 6—1, 6—0; O. Burghardt slaat C. Subaran 6—0, 6—0, 6—0; de wedstrijd L. E. Th. Tjin A Djie tegen G. L. A. de Rooy is uitgesteld tot vanmiddag; K. Laurens wint bij default van H. A. Schaafsma; M. A. Martinez slaat I. Ponce met 6—0, 6—0 6—1; Mario Maduro slaat V. Bonifacio 6—1 6—0, 6—0.

DE ATHLETEN VERTREKKEN.

Zaterdagavond om 20.30 uur vertrok met het KLM-vliegtuig naar Nederland het eerste deel van de Curaçaose athletiekploeg onder leiding van den heer A. D. Faay naar Nederland. De vertrokken athleten zijn: E. Adriana, A. Fijnje, R. D. Rosario, P. Royer en J. Rooy.

Bij het vertrek was de Voorzitter van de Curaçaose Athletiek Bond, de Luitenant ter Zee le klasse Huug Corsten, aanwezig evenals verschillende andere bestuursleden.

Onvoorziene omstandigheden voorbehouden zal de gehele ploeg ongeveer twee maanden wegblijven. In verband met vervoersmoeilijkheden is het niet mogelijk gebleken de gehele ploeg samen te doen vertrekken. Het bestuur van de C.A.B. hoopt een en ander zodanig te regelen, dat de gehele ploeg zich vóór eind Juli in Nederland zal bevinden.

Hier volgen de namen van alle athleten, die Curaçao in Nederland zullen vertegenwoordigen: E. Adriana, A. Fijnje, R. D. Rosario, P. Royer, J. Rooi, R. Anasagasti, A. Yrausquin, J. Calmes, S. Dopwell, J. Webb, H. Prince en I. J. Raphaela. Leider is de heer A. D. Faay (die door de C.P.I.M. naar Nederland is overgeplaatst en dus daar zal blijven) en masseur de heer D. van Eyten.

MET EEN GEESTELIJK ADVISEUR.

Pater W. M. Brada O.P. deelde ons mede uit Suriname bericht te hebben ontvangen, dat de door De West gelanceerde mare, als zou men in Suriname een Katholieke Politieke Partij gaan oprichten zonder dat daar een geestelijk adviseur aan verbonden zou zijn, onjuist is.

BURGERLIJKE STAND.

Bevallen op Juni:

27: Pina, Aura Maria echtg. v. Maat M. V. d; 26: Frans, Adriana Antonia echtg. v. Bomberg, S. A. d; 25: Job, Lelia Maria Henriqueta Eutropia z; Haile, Aminta Maria echtg. v. Cicilia, G.A. z; 24: Evertsz, Otilia Lucia d; 28: Miguel, Virginie Françoise echtg. v. Isebia, R. L. L. z; 23: Bran—Mueller, Leónne Isabelle Josephine echtg. v. Goudberg, F. J. z; 29: Lodrigo, Petra Alcántara echtg. v. van der Veen, W. G. d; 30: Papa, Rosa Petra Carmelita echtg. v. Schoobaar, M. B. d; 29: Martijn, Aniseta Johanna echtg. v. Juan Pedro, R. d; 27 Angel, Aniseta Narcisa echtg. v. Martijn I. I. z; 29: Fer, Adeleida Josephina Marietje echtg. v. Beudeker, J. C. E. d; 30: Martina, Elza Rufina echtg. v. de Creeft, A. M. de los S. d; Ipcedencia, Louisa Martina echtg. v. Elvira, G. A. z; 27: Hodge, Sylvia, Euphemia echtg. v. Harrigan, J. M. z; Juli 1: Manuela, Francisca Maria echtg. v. Malacia, J. M. d; Juni 28: Marteles, Juana echtg. v. Kibbelaar, E. C. d; 27: Cristina, Ersilia Petra Petronilia d; 28: Fray, Virginia Dorotea d; Zijlstra, Eustasia echtg. v. Contene, A. Q. d; 26: Zimmerman, Nodma Jesusita echtg. v. Provence, T. A. d; Juli 1: Alberto, Maria Osefa z; 2: Rojas, Gloria Narcisa echtg. v. Sanchez, M. F. d; 3: Wout, Susanna Emilia echtg. v. Winklaar, L. E. d; 2: Hennink, Wilhelmina Henrica Anna echtg. v. Hollenbach, H. A. d; Juni 29: Pardo, Adela Francisca echtg. v. Cuales, T. S. z; Juli 1: Wongso, Trude Susa echtg. v. Louis, N. B. d; Juni 29: Mathilda, Maria Francisca d; Juli 4: Coffi, Petra Alcánta-ra echtg. v. Domacassée, L. B. z; Juni 14: Brown, Violeta Anastacia echtg. v. Larmonie, A. A. d; 30: Kampe, Albertina Johanna d.

Ondertrouwd op Juli 4:

Caprino, Leonard Louis en Oeft, Eleonora Heloise Jansje; Brouwers, Joannes Cornelius en Da Costa Gomez, Amada Eulalia; de Lamee, Nicolaas Jacobus en Kirindongo, Jeanne Justina; Nieuw, Virgilio Martins en Jacobus, Henrietta Mamerta; Sterling, Victoriano Bernardus en Molina, Aurora Adela; Nar, Vicente Elias en Abela, Carlota Federica Asela.

Getrouwd op Juni:

27: Vinck, William Robert en Penso, Delia Maria, 29: Abdoelkhan, Jacques Hessainali en Anasagasti, Tomasita; van Lameen, Johannes Jacobus en Evertsz, Lourdes Severa; Juli 3: Landburg, Johan Christiaan en Huisden, Juliette Wilhelmina Alexandrina; Stuart, Manuel Natividad en Nahr, Anatalia Veronica; Sambo, Angel Eduardo en Andreas, Maria Josefa; Boston, Thomas George en Ponteon, Sarah Ann; Moreno, René en Curiel, Norma; 4: Montanus, Moises Nicolas Custedio en Pajels, Mercedes Maria; van de Graaf, Johannes Ernst en Hessels, Anthonia.

Overleden op Juni:

16: Hans, Nicasia Vermina wed. v. Gustina, H. M. 53 j.; 27: Liberia, Franklin Gervasie 8 dagen; 14: Mingelez, Clarita Catharina 41 j.; 27: Angel, Aniseta Narcisa echtg. v. Martijn, I. I. 21 j.; Juli 1: Gibson, Wilfred Francisco 1 j.; Juni 26: Juliao Zoila Rosa wed. v. Hijbario, J. L. 92 j.

De LIJST VAN DE K.L.M.

Curaçao — Aruba.

12 Juli: Luisa V. de Curiel, K. R. Arends, Beronimo Bislick, Joe Gonsalvez, Elix Pietersz, Horacio Hoyer, Alex Jesurun, Ilfredo Regales, Frater M. Alphons, Ina en Glen de Windt; Lilian de Miranda, Jan Ellis, Willem Kiel, Francisco Colina, Frederik Radema, Cecilio P. Pourrier, Victor Henriquez, F. Eman.

Aruba — Curaçao.

2 Juli: Ludwina Strick, Andre Dennert, Julio Flanigen, Bruno Bremer, Rosa Ermens, Alejandrina Bloem, Irene, Nilda en Baby Bertha Ryke; Juana Koolman, Anna Arends, Calos en Alfonso van Thys Coronel; Herman Garschagen, oLuis Fassati, Willem de Haseth, Willem Kiel, Alice E. Sturms—Carter, Jane Sturm, Isildo en Theolinda Lopez,; Mercelita Kastaner, Joe Gonzales, Gregoni Cecilia, Baby Rafael en Consuela Tromp; Isabelita Job, Johanita Montes, Aveline de Jong, Allen Chavet.

Bonaire — Curaçao.

12 Juli: J. C. Hart, J. A. Morgan.

Op doorreis naar Aruba: Ida Hunt.

Curaçao — Kingston.

12 Juli: Lonardus Franciscus en Geertrude Adrianne Bouwman.

La Guayra — Curaçao.

12 Juli: Robertina Sinclair S., Antonio M. Ricardo, Maria S. en Carlos J. Garcia; Aida L. Rodriguez, Ch. L. Bakker, J. W. L. Garschagen.

Curaçao — Maracibo.

12 Juli: Flor Maria Rondon Pena, Florence Rischmiller, Kathelin Godfrey, Perry Bleackley, Eddon Dalgliesh, Hermanus Beltman.

Maracaibo — Curaçao.

12 Juli: Robert Edward Trompson, Antonio, Manuela de, Maritza en Douglas Neuman.

Miami — Curaçao.

12 Juli: Pieter van 't Haaf, T. Max Pellinkhof, Johan T., Wilhelmina, Bob, Mildred Esmee en Harold Fijnje.

Openbare Verkooping

Op Zaterdag den 20sten Juli 1946 te elf uur des voormiddags zullen, k r a c h t e n s rechterlijk bevel, ten overstaan van den ondergeteekende, te zijnekantore gelegen aan de Zoutmanstraat z n te Oranjestraat op Aruba, in veiling worden gebracht en aan den meestbiedende toegewezen:

A. Een stuk gronds met de daarop staande gebouwen (drie in getal) groot drie are en acht en zeventig centiare, gel gen in het stadsdistrict van Aruba aan de Elleboogstraat, bij de belastingen alhier bekend onder nummer 491 en 494 waarvan de grenzen en uitgestrektheid zijn omschreven in den titel van aankomst overgeschreven ten hypotheekkantore op Aruba in Register C deel 14 onder nummer 83; en

B. Een stuk gronds met het daarop staande gebouw (twee verdiepingen) gelegen aan de Nassaustraat te Oranjestad op Aruba, bij de belastingen alhier bekend onder nummer 325 en 326, waarvan de grenzen en uitgestrekheid zijn omschreven in den titel van aankomst overgeschreven ten hypotheekkantore op Aruba in Register C deel 6 onder nummer 56: alles behoorende tot den boedel der gemeenschappelijke nalatenschappen van wijlen den heer Juan Wever in leven gehuwd geweest met nu wijlen Anna Wilhelmina de Windt beiden alhier abintestato overleden.

De veilconditiën liggen ter inzage van belanghebbenden ten kantore van ondergeteekende, en ter Griffie van het Gerecht in eersten aanleg, zittingsplaats Aruba.

Aruba, den 8n Juli 1946

De Notaris
LAMPE

6-4